

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра іспанської та новогрецької філології

Допущено до захисту

«___» _____ року

Завідувач кафедри

_____ Олена ЗАЛЕСНОВА

КУРСОВА РОБОТА

з філології на тему:

«ЖАРГОНІЗМИ В СУЧАСНОМУ ІСПАНСЬКОМУ МОВЛЕННІ»

Студентки групи МЛІ 05-21

Спеціальність 035 Філологія

Спеціалізація 035.051 Романські мови і літератури (переклад включно), перша – іспанська

Освітня програма Іспанська мова і література, друга іноземна мова, переклад

Тернова Анастасія Олегівна

Науковий керівник:

Кандидат філологічних наук
доцент **Бобчинець Любов Іванівна**

Чотирибальна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

Київ 2024

АНОТАЦІЯ

Дана курсова робота присвячена дослідженню поняттю жаргонізмів та їх місцю в сучасному іспанському мовленні.

В процесі опрацювання матеріалу, було визначено, що жаргон - це мова, використання якої обмежене соціальними факторами, такими як приналежність мовців до одного соціального середовища, професії, віку, або спільного проведення дозвілля чи спільних інтереси.

В роботі проаналізовано вплив різних чинників на формування та розповсюдження жаргонізмів в іспанській мові. За допомогою опрацювання теоретичного матеріалу та наукових робіт дослідників у сфері мовознавства та соціолінгвістики, було виявлено основні характеристики жаргонної лексики, її функції та роль у комунікації.

В ході роботи, було виявлено, що жаргон може відрізнятися як між різними країнами, так і в межах одного регіону, що спровоковано його вживанням у різних соціальних групах. Тож, було наведено приклади жаргонної лексики у різних сферах діяльності людини, а також, проаналізовано варіативність жаргонізмів у різних регіонах іспаномовних країн.

Робота має на меті розкрити специфіку та особливості використання жаргонізмів у сучасному іспанському мовленні та їх вплив на мовну культуру. А також, підтвердити твердження того, наскільки різноманітною є іспанська мова.

Ключові слова: Жаргон, жаргонізми, сленг, соціальна група, комунікація, спеціалізована мова, іспаномовні країни, лексика, мовні особливості

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ПРО ЖАРГОНІЗМИ	6
1.1. Поняття жаргонізмів та їх характеристики	6
1.2. Історія виникнення жаргонізмів та їх роль у сучасному мовленні	13
РОЗДІЛ 2. ЖАРГОНІЗМИ В СУАЧСІЙ ІСПАНСЬКІЙ МОВІ	26
2.1 Приклади жаргонізмів у різних іспаномовних регіонах	26
2.2 Характеристика жаргонізмів: лексика, грамати́ка, вимова	27
2.3 Порівняння жаргонізмів в різних іспаномовних країнах	31
ВИСНОВКИ	34
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	38

ВСТУП

Проблема класифікації лексичного складу мов завжди посідала важливе місце в лінгвістичних дослідженнях. Причинами цього є роль слів у мовній системі в цілому та різноманітність і різноплановість їхніх внутрішньо- та екстралінгвістичних властивостей.

З одного боку, поліфункціональність лексичних одиниць і непомітність переходу від одного лексичного класу до іншого, з іншого боку, той факт, що класифікація слів тісно пов'язана з найважливішими питаннями лінгвістичної теорії, визначають існування “вічних проблем”, що стосуються лексичної класифікації мов: частини мови, стилістична диференціація слів тощо.

Сьогодні сучасна лінгвістика займається багатьма лексичними та граматичними темами, але однією з менш поширених тем є термінологія нелітературного шару мови.

У мовознавстві майже всіх слов'янських країн є численні статті та монографії, присвячені лексиці, термінології та граматиці наукових текстів, особливостям їх побудови.

Мета роботи: дослідити лексику, термінологію та поняття “жаргон”, зокрема іспанську термінологію, а також проаналізувати її структуру та семантику.

Мета полягає у виконанні завдання (мети) роботи:

- Вивчити та проаналізувати значення поняття “жаргон”;
- Структурно-семантичний аналіз термінології іспанської мови;
- Дослідження культурно-історичного середовища, в якому розвивався іспанський жаргон;
- Виявлення семантичних особливостей іспанського жаргону.

Об'єкт дослідження: лексика іспанської мови.

Предмет дослідження: структура та семантичні особливості іспанського жаргону.

Для виконання поставлених завдань використовуються конкретні методи:

- Метод критичного аналізу. Застосовувався для наукового вивчення праць перекладачів, лінгвістів з досліджуваної ними тематики;
- Метод пошуку фактичного матеріалу для дослідження;
- Системний аналіз відібраного матеріалу;
- Описовий метод (опис особливостей використання іспанської термінології).

Структура роботи. Робота складається із вступу, двох розділів, висновків та списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1. ПОНЯТТЯ ПРО ЖАРГОНІЗМИ

1.1. Поняття жаргонізмів та їх характеристики

Загалом, поняття “жаргон” у своєму первісному значенні стосувалося таємної мови французьких люмпенів 12-15 століть, та на початку, у 12 столітті, означало “незрозуміла мова” [2]. Сьогодні даний термін використовується для позначення свого роду таємної мови певної соціальної групи.

Термін “жаргон”, що походить з французької мови, охоплює природу мови, якою розмовляють на обмеженій території або в певній спільноті.

Жаргоном називають мову, створену шляхом надання нових значень словам і фразам певної спільноти. Спеціально створена для спеціалізованої групи людей і зрозуміла лише обмеженій кількості людей, вербальна комунікація має схожі характеристики зі сленгом. Існують особливості, які відрізняють сленг, яким розмовляють у певній спільноті, від спеціалізованої термінології. [8]

Жаргон і сленг є схожими поняттями в тому сенсі, що ними розмовляє обмежена група людей. Однак, незважаючи на те, що їхні основні функції схожі, існують відмінності в їхніх характеристиках. Схожість між жаргоном і сленгом пояснюється тим, що вони призначені для розуміння лише певними спільнотами.

Однак існують і відмінності. Наприклад, найбільша різниця між сленгом і жаргоном полягає в тому, що сленгом розмовляють лише вуличні маси, тоді як жаргон є не лише специфічним для вулиці, але й використовується певними професійними групами. [9]

Ще одна схожість між сленгом і жаргоном полягає в тому, що вони відображають стилі мовної комунікації. Жаргон, як і сленг, є засобом вербальної комунікації.

Однак головним фактором, який відрізняє ці дві мови одна від одної, є те, що жаргон, який використовується в професійних групах, може бути легко перекладений на мову письмової комунікації. Однак зі сленгом, як правило,

це не так. Сленг існує як мовний засіб спілкування у вуличних розмовах і часто зберігає свої межі, що надає складності при перекладі. [6]

Якщо ж говорити про жаргон, він може з'являтися не лише в професійних групах, але й у мові жестів, соціальних мережах та стилях спілкування молодшої аудиторії. Наприклад, вербальні стилі спілкування людей, які проводять багато часу в соціальних мережах, оточені мовою соціальних мереж. Те саме стосується і молодіжної аудиторії.

З часом способи комунікації молодшої аудиторії формуються як зрозумілі лише їй, під впливом низки технологічних чинників і прийнятті нею інструментів комунікації.

Кожна з цих форм комунікації відображає певні форми спілкування, передбачені мовою жаргону. [7]

Термінологію прийнято поділяти на професійну. Її можна логічно розділити за конкретними професіями, до прикладу, такими як журналістика, педагогіка, військова справа тощо. [1]

Військовий жаргон виконує три основні функції: інформативну, мотиваційну та експресивну. Він характеризується експресивністю та гумором і є спробою зняти напругу офіційної атмосфери та суворої дисципліни, пом'якшити жорсткість внутрішньої ієрархії. [7]

Прикладами жаргону є мова молоді, професійні промови лікарів та обмін думками між авторами Вікіпедії. У всіх мовах існують різні типи жаргонів. Слова, що складають жаргон, можуть бути незрозумілими для людей поза групою, і навіть загальноживані слова можуть мати дуже різні значення, [4] що може спанетичувати людину, яка лише нещодавно почала вчити першу мову. Далі у роботі буде розглянуто деякі подібні приклади.

Оскільки жаргон утворюється та поширюється між людьми, пов'язаними однією професією, роботою або завданням, тому також є і частиною медичного спілкування, утворюючи медичний жаргон, який досліджується в даній роботі.

Молодіжний сленг - це соціальна мова (як предмет соціологічного дослідження), неформальний різновид мови, що поповнюється сленговою та арготичною лексикою. Він використовується молодими людьми при спілкуванні в невимушеній атмосфері серед однолітків. На сьогоднішній день, в своїй більшості, базується на популярних англійських висловлюваннях, що поширюються соціальними мережами чи стають так званими “тредами”.

Якщо ж говорити за студентський сленг, то він характеризується вузьким віковим діапазоном, орієнтацією на реалії студентства та молоді, високим ступенем образності та використанням вульгарної лексики.

У таких ситуаціях використання жаргону іноді стає бар'єром для спілкування. Як різновид соціального діалекту, сучасний молодіжний жаргон, по суті, не відрізняється від жаргону минулого:

1. обслуговує певну соціальну групу, яка є творцем і носієм жаргону (і є зрозумілою для цієї групи);
2. широко використовує більш ранні етапи свого функціонування, причому не тільки власне молодіжний етап, але, що особливо важливо, жаргон злодіїв і кримінальників, в якому може простежуватися певна спадкоємність (хоча динамічність є особливістю такого роду діалектів). [2]

Жаргон спрощує мову, але не обов'язково на краще. Коли певні слова або речення замінюються жаргонізмами, змінюється звучання, іноді до більш грубої форми, що може справити не найкраще враження.

Тому жаргон найчастіше використовується в певних соціальних групах.

Іншими словами, розмова в жаргонній формі з друзями та знайомими, швидше за все, буде недоречною при спілкуванні з керівництвом або членами сім'ї, і навпаки.

Використання вульгарного жаргону іноді може погано відобразитися на людині і зробити її “недалекою” або “невихованою”. Це ще одна причина, чому певний жаргон слід використовувати для певних ситуацій і людей.

Жаргон - це мова, використання якої обмежене соціальними факторами, такими як приналежність мовців до одного соціального середовища, професії, віку, спільне проведення дозвілля та спільні інтереси.

Жаргон використовується для позначення невеликої кількості об'єктів або явищ у певний період часу, в якому існує суспільство, але допомагає виразити їх більш емоційно забарвлено. (Мовні вирази) служать для збільшення виразності сказаного і сили сказаного [2].

Термінологію традиційно поділяють на:

- 1) жаргонізми (термінологія людей, що належать до певної професії);
- 2) кримінальну термінологію (термінологію злочинців, яка колись називалась арго);
- 3) жаргон певної сфери діяльності (жаргон людей, об'єднаних хобі);
- 4) термінологія соціальних груп (термінологія людей, що належать до певного соціального класу);
- 5) віковий жаргон (жаргон, що об'єднує людей одного віку). А молодіжний жаргон, спрямований на людину, її буття та стосунки з іншими людьми, сформувався під впливом кожного з цих типів жаргонів.

З метою визначення ставлення молоді до сленгу, частоти його вживання та розуміння ними поняття сленгу, студентами Одеського державного екологічного університету було проведено тижневе опитування в соціальній мережі Facebook на тему «Молодіжний сленг - мовна еволюція чи національна катастрофа?».

Результати виявилися наступними. Перше питання стосувалося того, який відсоток студентів використовує сленг. У результаті опитування відсоток дорівнював 100%. Друге питання було щодо того, чи знають вони його визначення. Протягом тижня опитування студентів, були отримані наступні результати: 37% респондентів вважають, що жаргон - це спотворення та псування мови, 33,3% - просторіччя і 29,6% - мова для певної групи людей. Наступне, третє питання стосувалося впливу жаргону на мову і звучав

наступним чином: «Жаргонізми псують мову чи сприяють її розвитку?». Більшість, а саме 53,6% респондентів вважають, що жаргонізми сприяють розвитку мови. А на питання щодо того, який жаргон є більш популярним серед студентів, 48,1% респондентів відповіли, використовують сленг іншомовного походження, 40,7% - жаргон, пов'язаний із хобі, а 29,6% - інтернет-жаргон. Кримінальні терміни використовують 57,7% студентів, але знову ж таки, в сучасному світі він став відомим і поширеним завдяки соціальним мережам.

Соціологічне опитування, проведене серед студентів університету, також підтвердило, що сленг є поширеним явищем серед молоді. Опрацювавши дані дослідження, що було зазначено вище, можна виділити 5 основних причин використання жаргону і сленга:

- 1) скорочує мову і збагачує вираження емоцій;
- 2) є характерною ознакою соціального середовища, до якого належить людина;
- 3) є формою соціалізації, тобто допомагає “влитись” в певну суспільну групу;
- 4) прагнення ізолювати себе від загальної публіки, спроба створити свій маленький “світ”;
- 5) через обмежений словниковий запас.

На сучасному етапі проблема культури мовлення особливо гостро стоїть перед молоддю, особливо перед студентами.

Студентський жаргон не є самостійною системою, а переплітається із загальним молодіжним жаргоном, який характеризує мову покоління. Усі опитані студенти вважають жаргонізацію мови невід'ємною частиною спілкування між однолітками. Така мова дозволяє їм самостверджуватися, підтримувати хороші стосунки з одногрупниками, та однолітками загалом, і легко обмінюватися інформацією.

Сучасні лінгвісти мають двояке ставлення до цього питання. Одні з них підтримують ідею збереження чистоти української мови і, відповідно, вкрай

негативно ставляться до сленгу та жаргону. Ця думка набула свого поширення з 1920-х років і стала загальноприйнятою в середині 20-го століття.

У той час заохочувалася емоційна стриманість лексики, її одноманітність і нормативність, адже це була мова, притаманна пролетаріату. Сьогодні, однак, це вже не єдиний погляд на проблему, тому що деякі мовознавці думають зовсім інакше.

Олесь Кручинський, наприклад, вважає, що «мова стає повноцінною лише тоді, коли вона охоплює всі сфери фізичного і психічного життя і використовується всіма суспільними класами, від інтелігенції до повій і “братви” [4].

Згадана вище Леся Савицька пише: «Я вважаю, що мовознавці повинні вивчати мову такою, якою вона є, а не такою, якою вона має бути. Вийдіть і послухайте українську мову. Це не калина. Мені як науковцеві не бачити реальних процесів, що відбуваються в сучасних мовах, не дозволяє моє наукове сумління» [3].

Жаргонізми з яскравим емоційним забарвленням є гарним способом вираження думок, тому жаргон слугує для спрощення комунікації та полегшення сприйняття інформації. Найважливішою його особливістю є різноманітність мови та надавання їй емоційних відтінків.

Термінологія розрізняє людей і створює свої особливі субкультури. Ці субкультури, в свою чергу, створюють власне мистецтво, філософію та погляди. І все це розмаїття по-своєму сприяє розвитку людської культури. Термінологію можна розглядати як стиль мови і, можливо, як стиль, вона має право на існування в межах розмовної мови певної групи.

Однак сьогодні засоби масової інформації та інтернет переповнені жаргонізмами. Вони є широкоживаними не лише серед звичайних людей, а й серед акторів, політиків і навіть чиновників.

Це добре чи погано? Мабуть некоректно ставити це питання. Єдиного і вичерпного визначення жаргону поки що не існує. Неодноразові спроби

розмежувати жаргон, сленг і загальноживану лексику, технічні терміни і ненормативну лексику не увінчалися успіхом.

Визначення сленгу чи жаргону часто бувають некоректними. Так, різні словники та посібники містять різні визначення, та описують жаргон як: “лайливе слово”, “мова неписьменних і безпутних людей”, “поезія простолюду” тощо. Це пов'язано з тим, що мова - не статичне явище, а багатогранне, головним чином з точки зору способів вираження емоцій. Сленг та жаргон присутні переважно в розмовній мові, а якщо і використовується в літературі, то лише задля того, аби надати забарвлення та характеру, як вже було зазначено в роботі раніше.

Зі стилістичної точки зору, жаргон і сленг - це не шкідливі “мовні паразити”, які вульгаризують розмовну мову, а органічне явище і, певною мірою, необхідна та невід’ємна частина мовної системи.

На щастя чи на жаль, жаргонізми - це реальність нашого суспільства. Їх не можна заборонити чи відкликати. Зникає одне слово, з’являється інше. І неможливо уявити собі сучасного студента без жаргонізмів взагалі (адже головні переваги жаргонізмів - експресивність і стислість).

Але, звичайно, не варто, щоб жаргон повністю замінив нормальну розмовну мову. Все більш популярним серед освіченої молоді стає спілкування стандартизованою літературною мовою, або принаймні максимально наближеною до неї, що, очевидно, вказує на інтелектуальний рівень мовців. Тому неприпустимо стверджувати, що сленг чи жаргон - це мова масової комунікації в майбутньому. Тому що мова - це те, що об’єднує людей. А жаргон та сленг - це те, що розділяє навіть одну націю на окремі складові.

Тому, щоб нікого не образити і не принизити себе, наше спілкування завжди вимагає правильного вибору форм вираження, а культура мовлення зобов’язує кожного бути уважним до мови.

1.2. Історія виникнення жаргонізмів та їх роль у сучасному мовленні

Мова - це практична і реалістична свідомість, яка відображає не лише суспільно-історичний досвід людства, а й соціальний статус окремих верств суспільства. Вона має символічну природу та системну організацію і тому є універсальним засобом спілкування.

Мова використовується в різних сферах повсякденного життя, виробничої діяльності людини, науки, культури, суспільного та політичного життя.

Вибір та активізація тих чи інших засобів у конкретному випадку залежить від комунікативних цілей, завдань та умов, а також від соціального середовища, вікової групи та багатьох інших факторів [1].

Свої початки жаргон, як поняття, бере ще з давніх часів. Тоді, у 12 столітті, у французькій мові слово “*gargun*” означав пташинне щебетання, а пізніше, у 13 столітті, термін увійшов в ужиток для позначення незрозумілої мови злодіїв, та інших подібних груп.

Якщо ж говорити за походження слова в кастильській іспанській мові, то з'явився він у Середньовіччі від окситанської мови, якою розмовляли у південно-східному регіоні Франції, у Провансі. Тоді слово “*gergons*” означало незрозумілий спосіб вираження деяких людей, в більшості випадків вихідців із сільської місцевості. Це було спровоковано своєрідним “гортанним” говором тієї групи людей.

Незважаючи на те, що, як вже було зазначено в Розділі 1.1, станом на зараз, використання жаргонізмів вважається питанням спірним, в багатьох випадках поганим тоном. Але тим не менш, воно широко використовується представниками багатьох професій. У більшості випадків жаргонні терміни набагато лаконічніші, ніж офіційні, і тому їх можна сказати або написати швидше.

Жаргонізм - це ще один термін, який є частиною певного жаргону. Дехто стверджує, що метою використання жаргону є приховування сенсу

висловлювань від інших. Це не відповідає дійсності. Будь-хто може, за бажання, подивитися значення технічних термінів в інтернеті або в спеціальних словниках (але не в професійній літературі). Справжня мета використання таких термінів - просто скоротити фразу та додати різноманіття мові. Помірне використання жаргону навряд чи дратує, але зловживання ним виглядає щонайменше комічно.

Жаргон - це різновид мови, що використовується в усному спілкуванні, переважно певними соціальними групами, який об'єднує людей на основі їхньої професії, інтересів, звичок, роду занять, соціального статусу, віку тощо [2]. Тому сьогодні лінгвісти розрізняють жаргон молоді, програмістів, колекціонерів марок, мисливців, рибалок, спортсменів, п'яниць і відщепенців (наприклад, злодіїв, карткових шахраїв і т.д.).

У відкритих групах (молодь, мисливці тощо) жаргон та сленг є своєрідною "груповою грою". У закритих групах (жебраки, злодії тощо) жаргон використовується для того, щоб відокремитися від решти суспільства. Термінологія допомагає членам групи розпізнавати "друзів" і "ворогів" та діє як засіб збереження таємниці.

Основне призначення таких слів - приховати об'єкт комунікації.

Сучасна мовна ситуація характеризується різким зростанням використання жаргонізмів.

Ця тенденція особливо помітна в засобах масової інформації. Звертаючись до пластів національної мови, які не мають якості літературної мови, газети та інші ЗМІ обробляють і засвоюють їх і таким чином роблять звичними та широкоживаними.

Розширюється словниковий запас і з'являються нові засоби вираження. Газети допомогли ввести в письмову мову "деконструкцію", "довільність" та деякі інші лексичні терміни.

Перенасичення мови жаргонізмами та просторіччями знижує якість літературного мовлення і розмиває межу між книжковим стилем і повсякденним мовленням.

Зловживання жаргонізмами “підриває” літературні норми, суперечить літературним стандартам, значно знижує літературну якість мовлення і впливає на читачів. Звісно, це не забороняє використання жаргонізмів, але їхнє вживання має бути мотивоване передусім стилістичними завданнями.

У світі художньої літератури жаргонізми використовуються для реалістичного опису різних груп людей, додаючи, а у публіцистиці та мові ЗМІ до цих функцій додається оцінна функція. Поза цим, завданням використання сленгу в літературній мові неприпустиме. Найнадійнішим засобом очищення мови від таких елементів є збагачення лексики справжніми значеннями рідної мови та підвищення загальної культури мови.

Молодіжний жаргон - це експресивне позначення загальновідомих понять. Фундаментальним елементом молодіжного сленгу є лексика, яка створюється різними процедурами, іноді слова беруться зі загальноприйнятої мови, їх значення змінюється, і таким чином вони набувають переносного значення. Візьмемо для прикладу наступні слова: “buitre”, що в перекладі означає “стерв’ятник”, використовується для позначення людини, що користується чужим скрутним становищем, або “carroza”, що дослівно означає “колісниця” або “катафалк”, але в молодіжному жаргоні вживається для позначення старої людини.

У розмовах дітей молодшого шкільного віку та студентів можна зустріти таке слово, як: “tocho”, що є синонімом до “mucho”, а також, найбільш поширеною формою жаргонізмів є просто скорочення слів. Візьмемо для прикладу слово “réli”, що є скороченням від “película”, або “mani”, яке було отримано від слова “manifestación”.

Такі слова зазвичай відображають фамільярне ставлення або гумор до предмета мовлення. Психологічною основою виникнення молодіжного сленгу є властиве молодим людям прагнення підкреслити свою незалежність, нестандартність у поведінці та судженнях [3].

Особливістю молодіжного сленгу є те, що він завжди відкритий для нових, “свіжих” слів, які відображають, так би мовити, зміни в житті. Це

своєрідний “полігон” для нових слів. Парадоксально, але як тільки сленговий термін стає загальновідомим (як це було у випадку зі словом “вечірка”), молодь швидко втрачає до нього інтерес, і він замінюється іншим словом.

Таким чином, молодіжний жаргон виступає своєрідним “фільтром” для нових слів.

Термін “сленг” іноді використовується як синонім терміну “жаргон” (переважно стосовно англomовного світу і в більшості випадків для позначення лише деяких видів жаргону).

Поряд з терміном “жаргон” для опису способу спілкування розсекречених елементів також використовується термін “арго”, що позначає сукупність мовних особливостей групи людей, які намагаються засекретити вирази і зробити їх незрозумілими для інших [4].

Таким чином, жаргонізми загалом, зазвичай охоплюють вузьке коло понять. Їх використання є ненормативним. Вони роблять мову примітивною і сковують мовлення.

Жаргон можна зустріти в різних сферах, від технічної мови, якою користуються фахівці в певній галузі, до мови, якою спілкується молодь у соціальних мережах, військові та інші групи людей, як вже було зазначено раніше. Його використання може мати як позитивні наслідки, такі як згуртованість всередині групи, так і негативні, наприклад, виключення тих, хто не є частиною групи. Зловживання жаргоном може призвести до непорозумінь і браку ясності в спілкуванні, тому важливо використовувати його в правильному контексті.

Робота М. Моліни “Жаргон: ефективний засіб комунікації в неформальних контекстах”, опублікована в *Revista de Investigación Académica*, підкреслює важливість жаргону як інструменту для ефективної комунікації в неформальних групах. Автор стверджує, що жаргон дозволяє членам групи ефективно спілкуватися і сприяє згуртованості та ідентичності групи.

Однак він визнає, що його використання може мати певні недоліки і що важливо усвідомлювати його використання. Загалом, робота Моліни дає цікаве і детальне уявлення про важливість жаргону як інструменту ефективною комунікації в неформальних контекстах і може допомогти краще зрозуміти, як працює комунікація в групах [10].

Далі розглянемо роботу, в якій було зроблено соціолінгвістичний аналіз використання сленгу в молодіжній мові, що пропонує автор Гарсія у своїй роботі “La jerga en el lenguaje juvenil: un análisis sociolingüístico” [4].

Сленг визначається як спеціалізована мова, що використовується певною соціальною групою, яка включає терміни та вирази, не поширені в стандартній мові. На думку Гарсії, використання сленгу в молодіжній мові виконує кілька важливих функцій, таких як групова ідентифікація, вираження індивідуальності та креативності, розмежування між молодими людьми та дорослими, а також можливість говорити на табуйовані теми.

Сленг може забезпечити більшу приналежність до групи та згуртованість, але його надмірне використання може ускладнити спілкування з людьми поза соціальною групою і може бути сприйняте як неповага до неї. Тому для молодих людей важливо знайти баланс між використанням сленгу і здатністю ефективно спілкуватися в більш формальних ситуаціях.

Таким чином, робота Гарсії підкреслює важливість сленгу в молодіжній мові, його роль у спілкуванні та формуванні молодіжної ідентичності, а також вказує на необхідність його правильного використання в різних комунікативних контекстах.

Далі важливо зазначити думку Фернандеса, стосовно того, що жаргон у технічній мові виконує кілька важливих функцій [5]. По-перше, він може бути ефективною формою спілкування між професіоналами в цій галузі, оскільки може передавати складну і специфічну інформацію в точний і стислий спосіб. Крім того, жаргон може допомогти професіоналам встановити свій авторитет і довіру в галузі, оскільки його знання і правильне використання може розглядатися як показник експертності та компетентності.

Більше того, жаргон може бути інструментом для створення спільноти фахівців у сфері ІТ, що дозволяє їм ефективніше обмінюватися знаннями та досвідом.

Він також може бути засобом ідентифікації членів тієї чи іншої спільноти, що є особливо цінним у сфері, яка постійно змінюється та розвивається. Загалом Фернандес стверджує, що жаргон у технічній мові має вирішальне значення для ефективної та результативної комунікації серед ІТ-спеціалістів. Однак він зазначає, що надмірне використання жаргону може мати негативні наслідки, такі як труднощі у спілкуванні з людьми, які не належать до цієї сфери, та ізоляція тих, хто не знайомий з жаргоном. Тому дуже важливо, щоб професіонали навчилися балансувати між використанням жаргону і здатністю ефективно спілкуватися з широкою аудиторією.

Далі у ході дослідження, було проаналізовано статтю Контрераса, у центрі уваги якої був аналіз жаргону, що використовується у спортивній мові, зокрема у професійному футболі [7].

Автор визначає жаргон як спеціалізовану мову, що використовується в межах спортивної спільноти для підвищення ефективності та результативності комунікації.

На думку Контрераса, жаргон у професійному футболі виконує дві основні функції: комунікативну та соціальну. З точки зору комунікації, сленг дозволяє гравцям і тренерам швидко та ефективно обмінюватися інформацією під час матчів і тренувань. Крім того, жаргон також виконує соціальну функцію, дозволяючи членам спортивної спільноти ідентифікувати та відрізнити себе від інших соціальних груп.

Контрерас провів тематичне дослідження на прикладі професійного футболу, проаналізувавши жаргон, який використовують гравці та тренери на прес-конференціях. За допомогою лінгвістичного аналізу стенограм цих конференцій автор визначив кілька термінів і виразів, унікальних для спортивної мови. Насамкінець, стаття Контрерас підкреслює актуальність жаргону в спортивній мові, особливо в професійному футболі.

У цьому контексті, жаргон відіграє важливу роль в ефективній комунікації та у створенні ідентичності і спільноти всередині спортивної спільноти.

Далі, було розглянуто статтю Фернандеса, яка зосереджена на аналізі жаргону, що використовується у військовій мові, зокрема в мексиканській армії [5].

Автор описує жаргон як спеціалізовану мову, що використовується у військовій спільноті для підвищення ефективності та результативності комунікації. Фернандес стверджує, що жаргон у військовій мові виконує дві основні функції: комунікативну та ідентифікаційну. З точки зору комунікації, жаргон дозволяє солдатам і офіцерам спілкуватися чітко і лаконічно в бойових і навчальних ситуаціях.

Крім того, жаргон у військовій мові виконує функцію ідентифікації, дозволяючи членам військової спільноти ідентифікувати та відрізнити себе від інших соціальних груп, як вже було зазначено стосовно інших жаргонів. Фернандес провів тематичне дослідження в мексиканській армії, проаналізувавши жаргон, який використовують військовослужбовці в різних військових контекстах.

За допомогою лінгвістичного аналізу стенограм і записів цих ситуацій, автор визначив кілька термінів і виразів, унікальних для військової мови. Насамкінець, дана стаття підкреслює актуальність жаргону у військовій мові, в даному випадку в мексиканській армії. Жаргон у цьому контексті відіграє важливу роль в ефективній комунікації та створенні ідентичності і спільноти у військовому середовищі. [5].

Також автор провів аналіз сучасних тенденцій у використанні сленгу молоддю, в якому виокремив кілька спільних закономірностей та характеристик. Серед них - використання коротких слів і фраз, використання образної та метафоричної мови, а також використання емодзі та інших візуальних символів в онлайн-спілкуванні. Також варто зазначити, що

еволюція сленгу в молодіжній мові також свідчить про зміни в технологіях і способах спілкування та самовираження молодих людей в Інтернеті.

Загалом, стаття Фернандеса підкреслює важливість сленгу, яким користується молодь, і те, як він може відобразити їхню ідентичність і культуру.

Стаття Переса "Тематичне дослідження сленгу в медичній мові в лікарняному контексті" присвячена дослідженню жаргону, що використовується в медичній сфері, зокрема в безпосередньо лікарняному середовищі [13].

Автор аналізує, як жаргон використовується як спеціалізована форма спілкування між медичними працівниками в лікарняному контексті, і як цей жаргон може бути як корисним, так і шкідливим для ефективної комунікації між членами медичної команди та пацієнтами. Тематичне дослідження, представлене в статті, ілюструє, як медичний жаргон може бути ефективним інструментом для швидкої і точної комунікації між медичними працівниками, але також може бути бар'єром для розуміння для пацієнтів та їхніх родин.

У висновку автор припускає, що, хоча жаргон є цінним інструментом у медичній сфері, медичним працівникам важливо знати про його використання та обмеження, а також забезпечити розуміння пацієнтами та їхніми сім'ями медичних термінів, що використовуються під час надання їм медичної допомоги.

Підсумовуючи, стаття Переса підкреслює важливість жаргону в медичній сфері і те, як він може впливати на комунікацію між медичними працівниками і пацієнтами, а також пропонує медичним працівникам працювати над забезпеченням ефективної комунікації з пацієнтами та їхніми сім'ями, усвідомлюючи, що вони повинні бути обізнані про використання жаргону.

Просуваючись далі, у ході роботи було також опрацьовано матеріал статті Родрігеса під назвою "Тематичне дослідження у фінансовому секторі:

жаргон у діловій мові", що присвячена дослідженню жаргону, що використовується в бізнесі, зокрема у фінансовому секторі [15].

Автор досліджує, як жаргон використовується як спеціалізований засіб спілкування між професіоналами у фінансовій галузі, і як він може підвищити ефективність і точність комунікації між членами команди. Тематичне дослідження, представлене в статті, показує, як фінансовий та економічний жаргон може бути ефективним для швидкої і точної комунікації між професіоналами, але в той же час, також може перешкоджати розумінню клієнтів і широкої громадськості. Автор робить висновок, що, хоча жаргон корисний у бізнесі, професіоналам важливо знати про його використання та обмеження, а також працювати над тим, щоб клієнти та громадськість розуміли терміни, які використовуються в діловому спілкуванні.

Таким чином, стаття Родрігеса підкреслює важливість жаргону в бізнесі і те, як він може впливати на комунікацію між професіоналами і клієнтами. Автор пропонує професіоналам усвідомлювати, що вони використовують жаргон, і працювати над тим, щоб забезпечити ефективну і зрозумілу комунікацію зі своїми клієнтами і широкою громадськістю.

Стаття Руїса під назвою "Використання жаргону в юридичній мові: тематичне дослідження в кримінальному праві" зосереджена на дослідженні використання жаргону в юридичній сфері, зокрема в контексті кримінального права [17].

Автор досліджує, як жаргон використовується як спеціалізована форма спілкування серед юристів і як він може підвищити ефективність і точність комунікації між членами команди. Дане дослідження ілюструє, як юридичний жаргон може бути корисним інструментом для швидкої і точної комунікації між юристами, але також може бути перешкодою для розуміння клієнтами і широкою громадськістю.

Як і інші автори, що були зазначені вище, Руїс доходить висновку, що, хоча жаргон є корисним у юридичній сфері, юристам важливо усвідомлювати його використання та обмеження, а також працювати над тим, щоб клієнти та

громадськість розуміли терміни, які використовуються в юридичній комунікації. Підсумовуючи, стаття Руїса підкреслює важливість жаргону в юридичній сфері і те, як він може впливати на комунікацію між юристами та клієнтами. Автор пропонує професіоналам бути обізнаними щодо його використання і працювати над забезпеченням ефективної та зрозумілої комунікації зі своїми клієнтами та широкою громадськістю.

Стаття Санчес під назвою “Сленг у мові журналістики: тематичне дослідження у сфері телебачення” присвячена дослідженню жаргону, що використовується в сфері журналістики, а саме в контексті телебачення [18].

Автор досліджує, як жаргон використовується у якості особливого засобу комунікації серед професіоналів журналістики, і як він може бути корисним для підвищення ефективності та точності спілкування між членами команди.

Тематичне дослідження, представлене в статті, показує, як журналістський жаргон може бути ефективним інструментом для швидкої і точної комунікації серед професіоналів, але також може перешкоджати розумінню глядачів і широкої громадськості.

Санчес підкреслює двояке ставлення до жаргону та вважає, що професіонали повинні усвідомлювати використання жаргону і працювати над тим, щоб забезпечити ефективну і зрозумілу комунікацію з глядачами і широкою громадськістю.

У підсумку, можна сказати, що його стаття підкреслює важливість жаргону в журналістиці і те, як він може впливати на комунікацію між журналістами та широкою громадськістю.

У десяти статтях наведено приклади використання жаргону в різних мовних і дискурсивних контекстах. Загалом, опрацювавши матеріал, зроблено висновок, що жаргон є ефективною формою спілкування в неформальних ситуаціях і в певних групах, які поділяють спільні знання та досвід.

Жаргон - це спеціалізована або технічна мова, яка використовується в певній галузі і може мати різні стилістичні функції в спілкуванні. Деякі з цих функцій такі:

1. Експресивна функція: жаргон використовується для вираження специфічних емоцій або ставлення, поширених у певній соціальній чи професійній групі. Наприклад, у спорті гравці та тренери використовують сленг для вираження ентузіазму, розчарування чи гніву.

2. Переконаюча функція: жаргон можна використовувати, щоб переконати або переконати певну аудиторію. Наприклад, у бізнесі фінансові експерти використовують жаргон, щоб представити цифри і статистику технічно і точно, щоб переконати свою аудиторію.

3. Функція ідентифікації: Жаргон використовується для ідентифікації соціальної чи професійної групи. Наприклад, лікарі використовують технічні терміни, щоб ідентифікувати себе як медичних працівників і відрізнити себе від інших груп.

4. Функція виключення: Жаргон також використовується для виключення тих, хто не є частиною певної групи. Наприклад, у армії жаргон, який використовують солдати, може виключити тих, хто не знайомий з військовими термінами.

5. Творча функція: жаргон може використовуватися для створення нових слів або виразів, які є унікальними для певної соціальної або професійної групи. Наприклад, у техніці жаргон використовується для створення нових термінів, що відповідають технологічним досягненням і розробкам..

Дослідження підкреслюють, що молодіжний, спортивний, військовий, діловий, медичний, юридичний та журналістський жаргони мають певні особливості у використанні та еволюції. У деяких випадках він може ускладнювати розуміння технічної мови, в той час як в інших випадках він може мати культурну та ідентифікаційну цінність для певної соціальної групи. Автори підкреслюють важливість визнання ролі жаргону в різних

комунікативних контекстах і вивчення його характеристик, щоб краще зрозуміти його функції та соціальну і культурну цінність.

Крім того, підкреслюється важливість знання умовностей і норм жаргону в кожному контексті, щоб сприяти кращому спілкуванню між мовцями.

Для того, щоб проаналізувати стилістичні характеристики сленгу як особливої форми спілкування, необхідні певні попередні теоретичні знання для розуміння феномену сленгу та його зв'язку з мовою і комунікацією загалом. Деякі з основних теоретичних вимог включають[4]:

1. Лінгвістика: дисципліна, що вивчає мову та її використання у спілкуванні. Щоб зрозуміти стилістичні характеристики сленгу, необхідно мати ґрунтовні знання з фонології, морфології, синтаксису, семантики та прагматики, а також того, як ці елементи взаємодіють у створенні та використанні мови.

2. Соціолінгвістика: розділ лінгвістики, який зосереджується на вивченні взаємозв'язку між мовою та суспільством. Сленг є соціолінгвістичним явищем, оскільки він створюється і використовується в певних соціальних групах з особливими комунікативними характеристиками і потребами. Соціолінгвістика надає інструменти для аналізу того, як сленг пов'язаний з культурою, ідентичністю та соціальними відносинами.

3. Стилістика: дисципліна, присвячена вивченню стилістичних ресурсів мови та їх використанню для створення комунікативних ефектів. Аналіз стилістичних особливостей сленгу передбачає детальний аналіз стилістичних прийомів, які використовуються при створенні специфічних термінів і виразів, а також того, як ці прийоми впливають на комунікацію і вплив повідомлення.

4. Комунікація - складний процес, що включає передачу інформації та створення смислу за допомогою мови та інших засобів. Для розуміння стилістичних особливостей сленгу як особливого засобу комунікації

необхідно мати знання про теоретичні моделі комунікації, види комунікації та фактори, що впливають на ефективність комунікації.

У висновку, важливо зазначити, що для того, щоб вивчати стилістичні характеристики жаргону як особливого засобу комунікації, необхідно мати ґрунтовну підготовку в галузі лінгвістики, соціолінгвістики, стилістики та комунікації. Ці теоретичні основи надають необхідні інструменти для аналізу та розуміння того, як жаргон створюється, еволюціонує та використовується в певних соціальних групах, а також як стилістичні ресурси використовуються при створенні певних термінів та виразів.

РОЗДІЛ 2. ЖАРГОНІЗМИ В СУАЧСНІЙ ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

2.1 Приклади жаргонізмів у різних іспаномовних регіонах

Оскільки у Розділі 1 вже було зазначено деякі приклади жаргонізмів, що використовуються у різних галузях та соціальних групах, у даному розділі буде розглянуто приклади жаргонізмів у різних іспаномовних регіонах.

Важливо зазначити, що іспанська мова є третьою за поширеністю мовою світу, крім того вона є офіційною для 21 країни. Як відомо, мова – це організм, що постійно еволюціонує, набуває нових правил, якостей та характеристик, що спровоковані різними явищами, такими як культурні контакти, демографічні зміни, різні соціальні фактори та інше. Одна і та ж сама мова може мати відмінності не лише у різних країнах, а й в межах однієї країни, саме тому іспанська мова є однією з найрізноманітніших у світі. Вона має свої особливості в літературній мові, а крім того є насичена діалектами, жаргонізмами, та іншими мовними особливостями, що притаманні не лише окремим групам осіб іспаномовних країн, а й є конкетно характерними та широкоживаними саме в межах однієї країни. З цієї причини, в ході роботи буде розглянуто деякі приклади жаргонізмів і різних країнах іспаномовного світу.

1. Іспанія: “Tío/a” (слово, що використовується на позначення когось), “Guay” (добре), “Mola” (подобатися), “Colega” (друг).

2. Чилі: “Pega” (робота), “Pololo/a” (хлопець/дівчина), “Fome” (нудно), “Cacha” (розумієш?).

3. Перу: “Chamba” (робота), “Pata” (друг), “Jato” (будинок), “Chévere” (що ж).

4. Колумбія: “Parcero/a” (хлопець/дівчина), “Bacano/a” (що ж), “Llave” (друг/подруга).

5. Мексика: “Chido” (щось хороше), “Güey” (друг), “Chamba” (робота), “Peda” (вечірка).

6. Аргентина: “Che” (слово, що використовується для позначення когось), “Voludo/a” (дурень), “Laburar” (працювати).
7. Куба: “Chévere” (що ж), “Guagua” (автобус), “Fula” (гроші),
8. Пуерто Ріко: “Bregar” (працювати), “Janguear” (вийти на вулицю і розважатись).

Це лише кілька прикладів сленгу в різних іспаномовних регіонах. Їх набагато більше, і вони можуть відрізнятися навіть у межах однієї країни чи регіону.

2.2. Характеристика жаргонізмів: лексика, граматики, вимова

Жаргонізми - це форми мови, що використовуються певними групами людей для неформального спілкування. Тому основними характеристиками жаргонізмів є неформальність, специфічність, креативність, контекстність та динамізм.

- Лексика: слова, що використовуються в якості жаргону, зазвичай є унікальними для певної соціальної групи і часто є новими словами або варіаціями існуючих слів у стандартній мові. У випадку з наведеними словами, всі вони є термінами, які мають специфічне значення в контексті жаргону.

- Граматика: граматичні правила жаргону часто відрізняються від граматичних правил стандартної мови. У деяких випадках слова можуть вживатися нетрадиційним чином або в незвичних граматичних структурах.

- Вимова: В жаргоні вимова може відрізнятися від стандартної мови. Це може включати регіональні акценти, специфічні інтонації або різну вимову певних слів.

Жаргони - це мовні різновиди, що використовуються певними соціальними групами, які характеризуються відмінною від стандартної мови лексикою, граматику та вимовою. Характеристики деяких жаргонізмів вищезгаданих країн описані нижче:

Жаргонізми широкоживані в Іспанії:

– “Тіо/а”: дуже поширене слово в іспанському молодіжному сленгу, яке використовується для позначення когось, як друга, так і незнайомця. На лексичному рівні воно характеризується неформальністю та розмовним вживанням. На граматичному рівні він не має ніяких особливостей, оскільки використовується так само, як і в стандартній мові. Що стосується вимови, то вона зазвичай вимовляється з більш розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “о”.

– “Guay”: це слово, яке використовується для вираження того, що щось добре, приємно або подобається. Граматично воно зазвичай використовується як прикметник, а суфікси, такі як *-ísimo*, можуть бути додані, щоб підкреслити його значення, зазвичай його вимовляють з висхідною інтонацією на першому складі.

– “Mola”: це слово, яке використовується для вираження того, що щось подобається. На лексичному рівні воно характеризується неформальністю та розмовним вживанням. Граматично воно вживається як дієслово, а для вираження протилежного значення можуть додаватися префікси, такі як *des-*.

– “Colega”: це слово, що використовується на позначення друга або компаньйона. На лексичному рівні воно характеризується неформальністю та розмовним вживанням. Граматично воно вживається як іменник. Що стосується вимови, то зазвичай його вимовляють з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “о”.

Жаргонізми, популярні в Чилі:

– “Pega”: дане слово, що використовується в чилійському жаргоні для позначення роботи або працевлаштування. Граматично, як правило, використовується як іменник, а такий суфікс як “-ón”, може бути доданий, щоб підкреслити його значення, додаючи грубості. Що стосується вимови, то зазвичай його вимовляють з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “е”.

– “Guagua”: слово, що використовується в еквадорському та чилійському сленгу для позначення автобуса. На лексичному рівні воно

характеризується своєю неформальністю та розмовним вживанням. Граматично, як правило, використовується як іменник і не допускає суфіксів. Що стосується вимови, то зазвичай вимовляється з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “а”.

– “Pololo/a”: це слово, що використовується в чилійському жарногі для позначення хлопця або дівчини, тобто є еквівалентом літературного слова “chico/a” “tío/a”. Граматично воно вживається як іменник, і для підкреслення його значення можуть додаватися суфікси, такі як “-ito/a”. Що стосується вимови, то зазвичай його вимовляють з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосних “о” або “а”.

– “Fome”: слово, що використовується в чилійському сленгу для позначення чогось нудного або нецікавого. Граматично, як правило, використовується як прикметник, а суфікси, такі як “-azo”, можуть бути додані, щоб підкреслити його значення. Що стосується вимови, то зазвичай його вимовляють з низхідною інтонацією на першому складі.

– “Cachai”: це слово, яке використовується в чилійському сленгу, щоб запитати, чи зрозуміли щось, або щоб висловити, що щось зрозуміли. Граматично використовується як дієслово. З точки зору вимови, його зазвичай вимовляють з висхідною інтонацією на першому складі.

Жаргонізми, характерні для Перу:

– “Chamba”: слово, що використовується в перуанському сленгу для позначення роботи або працевлаштування. Граматично воно зазвичай вживається як іменник, а для підкреслення його значення можуть додаватися суфікси, такі як “-ón”. Що стосується вимови, то зазвичай його вимовляють з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “а”.

– “Pata”: слово, що використовується в перуанському сленгу для позначення близького друга. Граматично, як правило, використовується як іменник, а суфікси, такі як “-zo”, можуть бути додані, щоб підкреслити його значення. Що стосується вимови, то зазвичай вимовляється з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “а”.

– “Jato”: це слово, що використовується в перуанському сленгу для позначення будинку або оселі. Граматично, як правило, використовується як іменник, а суфікси, такі як “-cito”, можуть бути додані, щоб підкреслити його значення, вимовляють з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “а”.

– “Chévere”: це слово, яке використовується в деяких латиноамериканських жаргонах, в тому числі в Перу, для вираження того, що щось є хорошим або гарним. На лексичному рівні воно характеризується своєю неформальністю та розмовним вживанням. Граматично, як правило, використовується як прикметник, а суфікси, такі як “-azo”, можуть бути додані, щоб підкреслити його значення. Що стосується вимови, то зазвичай його вимовляють з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “е”.

Далі будуть розглянуті приклади жаргонізмів, що вживаються в Колумбії:

– “Parcero/a”: це слово, що використовується в колумбійському сленгу для позначення близького друга. Граматично воно зазвичай вживається як іменник, а для підкреслення його значення можуть додаватися такі суфікси, як “-ito” або “-ote”. Зазвичай його вимовляють з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “е”.

– “Vasano/a”: це слово, яке використовується в колумбійському сленгу для вираження того, що щось є хорошим або правильним. Граматично, як правило, використовується як прикметник, а суфікси, такі як “-azo”, можуть бути додані, щоб підкреслити його значення, вимовляють з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “а”.

– “Llave”: це слово, що використовується в колумбійському сленгу для позначення близького друга. Граматично вживається як іменник, а для підкреслення його значення можуть додаватися такі суфікси, як “-ito” або “-azo”, а вимовляють з розслабленою інтонацією і з більшою тривалістю на голосній “а”.

2.3 Порівняння жаргонізмів в різних іспаномовних країнах

Жаргони - це неформальні форми спілкування, що використовуються в різних соціальних, робочих, культурних та інших контекстах.

Деякі зі згаданих термінів та їхнє можливе використання в різних контекстах описано нижче:

- “Chambear”: дієслово, що використовується в деяких латиноамериканських країнах, таких як Мексика та Перу, для позначення процесу роботи, хоч і звучить як різновид танцю. Вживається в колі колег, але також може використовуватися в неформальних розмовах між друзями і т.д.. Також Аргентині та Уругваї можна частіше почути “laburar”, в Колумбії - “camellar”, на Коста-Рікі - “bretear”.

- “Peda”: слово, що використовується в Мексиці для позначення вечірки або зібрання, де п'ють алкоголь. Також варто зазначити, що в країні можна почути слово “reventón” для позначення того ж поняття. Це розмовне слово, яке використовується в соціальному та розважальному контекстах. В Іспанії часто використовується слово “tertulia” або “juerga”, в Аргентині - “joda”, в Колумбії - “parranda”, в Чилі - “carrete”, що як і “peda”, означає “fiesta”, тобто “вечірка”

- “Voludo”: в Аргентині та Уругваї це слово використовується для позначення дурної або наївної людини. Хоча це розмовне слово, його вживання може вважатися образливим у деяких контекстах. Якщо ж говорити за вживання слів з цим же значанням, то, до прикладу, в Чилі це буде звучати як “huevón”, в Мексиці - “pendejo”, а в Венесуелі - “gafo”.

- “Tío/a”: слово, що використовується в деяких латиноамериканських країнах, таких як Колумбія та Венесуела, для звертання до когось. Це розмовне слово, яке використовується в соціальному та сімейному контекстах.

- “Guay”: слово, що використовується в Іспанії для позначення чогось крутого, яке також можна почути як “mola”. Це розмовне слово, яке

використовується в неформальному контексті. Звичайно, що слова з таким поняттям існують і в країнах Латинської Америки, але звучать вони інакше. Наприклад в Чилі можна почути слово - “bacán”, у Венесуелі - “chévere”, в Аргентині - “copado”, а в Мексиці - “chido”.

- “Colega”: дане слово використовується в Іспанії для позначення друга, рідше колеги по роботі. Це розмовне слово, тому використовується в соціальному та робочому контекстах. Якщо ж говорити за інші іспаномовні країни, то в Аргентині вживається слово “che”, в Колумбії - “porcero”, на Кубі - “acere”, в Перу - “pata”, а в Мексиці - “cuate.”

- “Autobús”: на перший погляд досить передбачуване слово, що навіть в українській мові звучить майже ідентично, але якщо говорити за позначення даного поняття в країнах Латинської Америки, то можна зустріти наступні варіанти: “colectivo” в Аргентині, “micro”, “bus”, та “liebre” в Чилі, “camión” в Мексиці, в Венесуелі - “buseta” або “carrito”, а також, у деяких країнах, таких як Еквадор та Перу, можна почути “guagua”. Звичайно, що це слово вживається в своїй більшості в неформальному контексті.

- “Colgado”: якщо зрозуміліше, “estar enamorado”, тобто бути закоханим. Дане слово найбільше за все використовується в Іспанії, тому якщо говорити про його еквіваленти в інших країнах, то вони звучать так: в Аргентині - “metejoneado”, в Колумбії - “tragado”, в Чилі - “agarrado”, в Мексиці - “prendido”, в Перу - “templado”, а в Гватемалі - “encampanado”.

- “Cachai”: слово, яке використовується в Чилі, щоб запитати, чи розуміє хтось щось. Це розмовне слово, яке використовується в неформальному контексті.

- “Jato” - слово, що використовується в Перу на позначення будинку. Це розмовне слово, яке використовується в неформальному контексті.

- “Palo”: це слово використовується в деяких латиноамериканських країнах, таких як Мексика та Домініканська Республіка, для позначення сигарети або сигари. Це розмовне слово, яке використовується в неформальному контексті.

- “Bregar”: у деяких латиноамериканських країнах, таких як Гондурас і Нікарагуа, це слово може використовуватися для позначення роботи або зусиль, які необхідно докласти, щоб досягти чогось. Це розмовне слово, яке використовується в робочому та неформальному контекстах.

- “Janguear”: це слово використовується в деяких країнах Латинської Америки, таких як Пуерто-Рико та Домініканська Республіка, для позначення походу розважитися або поспілкуватися з друзями. Це розмовне слово, яке використовується в соціальному та неформальному контекстах. Дуже схоже за звучанням на вираз англійською “hung out”, що має те ж саме значення.

- “Ñanga”: це слово використовується в деяких латиноамериканських країнах, таких як Венесуела та Колумбія, для позначення людини, яка перебуває в стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння. Це розмовне слово, яке використовується в неформальному та соціальному контекстах.

- “Estar sin blanca”: цей вираз є широковживаним в Іспанії для позначення відсутності грошей. Вживається переважно в неформальному спілкуванні, як і більшість жаргонізмів загалом. В Аргентині можемо почути такий вираз як “estar sin un mango”, що означає те ж саме, в Чилі - “estar pato”, в Мексиці - “estar sin quinto”, а у Венесуелі - “estar en la lona”.

Як бачимо, іспанська мова дуже різноманітна на багата різними жаргонізмами. Вони слугують для позначення тих, чи інших понять. В літературній мові всі ці поняття мають свою назву, але завдяки різним особливостям розвитку мови, в різних країнах, регіонах, та навіть між різними групами людей в одному регіоні, вони можуть звучати по різному. А отже, виходячи з порівняння, виконаного вище, бачимо, що в цьому і полягає основна функція жаргонізмів.

ВИСНОВКИ

Аналіз стилістичних характеристик сленгу як особливої форми комунікації вимагає ґрунтовного знання різних теоретичних засад.

Нижче наведено деякі з основних теоретичних засад, необхідних для цього аналізу:

1. Соціолінгвістика: соціолінгвістика вивчає зв'язок між мовою та суспільством. При аналізі сленгу важливо знати соціальні аспекти, які впливають на його використання, такі як вік, освіта, стать, професія та інші. Також важливим є зв'язок між сленгом і культурою та субкультурами, в яких він використовується.
2. Стилїстика: Стилїстика вивчає характеристики мови, які роблять текст стилістично відмінним від інших. При аналізі сленгу необхідно враховувати, як використовуються такі стилістичні прийоми, як повтор, метафора, іронія тощо, і як вони сприяють створенню особливого стилю.
3. Дискурс-аналіз: Дискурс-аналіз вивчає, як мова використовується для передачі значень у конкретних контекстах. При аналізі сленгу необхідно враховувати контекст, в якому він використовується, як він пристосований до комунікативних потреб мовців і як він пов'язаний з іншими дискурсами та соціальними практиками.
4. Антропологічна лінгвістика: Антропологічна лінгвістика вивчає мову в її культурному та соціальному контексті. При аналізі сленгу необхідно враховувати, як він пов'язаний з культурою та соціальними практиками його носіїв і як він відображає ідентичності та владні відносини в суспільстві.
5. Психолінгвістика: Психолінгвістика вивчає, як мова обробляється і продукується в людському розумі. При аналізі сленгу необхідно враховувати, як мовці обробляють і продукують сленг і як на це впливають психологічні фактори, такі як увага, пам'ять і сприйняття.

Коротше кажучи, аналіз стилістичних характеристик сленгу як особливої форми спілкування вимагає міждисциплінарного підходу, що поєднує знання з різних галузей лінгвістики та соціальних наук.

У сучасній іспанській мові жаргони - це спеціалізовані форми мови, що використовуються в певних групах людей, таких як молодь, правопорушники, спортсмени, музиканти та інші. Часто в цих жаргонах використовуються слова або вирази, які не зустрічаються в стандартній мові і можуть бути складними для розуміння для тих, хто з ними не знайомий.

Деякі з найпоширеніших жаргонів у сучасній іспанській мові включають:

- молодіжний сленг: використовується молодими людьми і походить від циганського сленгу. Він включає розмовні слова та вирази, які використовуються для позначення речей у неформальній обстановці.
- кримінальний жаргон: використовується правопорушниками та злочинцями і може включати слова та вирази, які використовуються для опису незаконної та небезпечної діяльності.
- спортивний жаргон: використовується людьми, які займаються спортом, включає слова та вирази, які використовуються для опису фізичної активності та спорту зокрема.
- музичний жаргон: використовується музикантами та любителями музики, включає слова та вирази, які використовуються для опису специфічних музичних жанрів та технік.

Важливо пам'ятати, що надмірне використання жаргону може ускладнити спілкування з людьми, які не знайомі з ним, тому важливо використовувати чітку і лаконічну мову в повсякденному спілкуванні.

Культурні та соціальні наслідки - це вплив, який подія, ідея, політика, політика, технологія чи будь-що інше має на суспільство та культуру, в яких вони відбуваються.

Ці наслідки можуть бути позитивними чи негативними і впливати на різні аспекти соціального та культурного життя, такі як релігія, політика, економіка, освіта, міжособистісні стосунки та культурна ідентичність. Приклади культурних і соціальних наслідків можуть бути такими:

- Глобалізація призвела до посилення взаємозв'язку між світовими культурами, що сприяє поширенню ідей, продуктів і технологій.

Це може мати позитивні наслідки, такі як більша культурна різноманітність і взаєморозуміння між різними групами, але може мати і негативні наслідки, такі як культурна гомогенізація і втрата унікальних культурних ідентичностей.

- Соціальні мережі змінили спосіб, у який ми спілкуємося і ставимося один до одного. Це може мати позитивні наслідки, такі як розширення зв'язків і більша здатність до організації та мобілізації, але може мати і негативні наслідки, такі як соціальна ізоляція, поширення фейкових новин і теорій змови.

- Імміграція та мультикультуралізм можуть мати значні культурні та соціальні наслідки. Вони можуть призвести до більшого розмаїття і змішання культур, але також можуть спричинити культурну напруженість і конфлікти.

- Технології змінили те, як ми працюємо, навчаємось і спілкуємось з іншими.

Це може мати позитивні наслідки, такі як більша ефективність і доступність, але може мати і негативні наслідки, такі як безробіття і надмірна залежність від технологій.

Іншими словами, культурні та соціальні наслідки є важливим аспектом будь-яких змін чи розвитку в суспільстві та культурі.

Важливо враховувати як позитивні, так і негативні наслідки і працювати над мінімізацією негативних наслідків, використовуючи переваги позитивних ефектів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ганич, Д. І., Олійник, І. С. (Ред.). (1985). Словник лінгвістичних термінів. Київ: Вища школа, 360 с.
2. Пономарів, О. Д. (2000). Стилїстика сучасної української мови: підручник. 3-є вид. перероб. і доп. Тернопіль: Навчальна книга. Богдан, 248 с.
3. Ставицька, Л. (2005) Арго, жаргон, сленг: соціальна диференціяція української мови. Київ: Критика, 464 с.
4. García, R. (2017). Jerga y literatura: la función de la jerga en la creación literaria. *Revista de Lenguas Modernas*. 26, 123-134.
5. González Fernández, José Luis (2010). Características del vocabulario marcado estilísticamente en el español coloquial. *Anuario de Lingüística Hispánica*, vol. 26, 107-128.
6. González, C. (2016). El uso de la jerga en la literatura infantil y juvenil. *Didáctica, Innovación y Multimedia*. №32, 1-10.
7. González, R. (2018). La jerga en el lenguaje militar: estudio de caso en el ejército mexicano. *Revista de Estudios Militares*. №10, 1-15.
8. López, L. (2019) La jerga en la literatura: una estrategia narrativa en la obra de Roberto Bolaño. *Taller de Letras*. №65, 99-116.
9. Martínez Lirola, María Isabel (2012). Vocabulario marcado estilísticamente en el lenguaje publicitario. *Onomázein*, vol. 26, pp. 85-100.
10. Molina, M. (2016). La jerga: un medio de comunicación efectivo en contextos informales. *Revista de Investigación Académica*. №8, 1-11.
11. Montoya, M. (2018). Funciones estilísticas de la jerga en el lenguaje literario. *Revista de Literatura Contemporánea*. №10, 1-15
12. Navarro, L. (2019). Funciones estilísticas de la jerga en el lenguaje periodístico. *Revista de Periodismo y Comunicación*. №11, 1-9.
13. Pérez, L. (2019). La jerga en el lenguaje médico: estudio de caso en el contexto hospitalario. *Revista de Investigación Médica*. №13, 1-9.

14. Ramírez, A. (2015). Funciones estilísticas de la jerga en la publicidad. *Revista de Comunicación y Marketing*. Nº7, 1-10
15. Rodríguez González, A. (2010). La jerga como reflejo del ambiente social en *El francotirador paciente* de Arturo Pérez-Reverte. *Letras Hispanas*. Nº6(2), 91-103.
16. Rodríguez, C. (2014). La jerga en el lenguaje empresarial: estudio de caso en el sector financiero. *Revista de Estudios Empresariales*. Nº6, 1-11.
17. Ruiz, M. (2016). La jerga en el lenguaje jurídico: estudio de caso en el ámbito del derecho penal. *Revista de Derecho y Ciencias Jurídicas*. Nº8, 1-13.
18. Sánchez, P. (2015). La jerga en el lenguaje periodístico: estudio de caso en el ámbito de la televisión. *Revista de Comunicación y Medios*. Nº7, 1-8.
19. Talavera, J. M. (2009). La jerga del tabaco en *La piel del tambor* de Arturo Pérez-Reverte. *Investigaciones Lingüísticas*. Nº20, 149-160.
20. Vélez, A. M. (2011). La jerga de los asesinos en *La reina del sur* de Arturo Pérez-Reverte. *Letras Hispana*. Nº7(2), 111-126.